

הסיוור המשוריין

הישגיו בעבר וחיוניותו בעתיד

אלוף משה בר-כוכבא (בריל)*

"להילחם מבלי להכיר את נתוני האויב
והשטח, משמעותו לחפקד ולרוץ בעינים
קשורות. ואנו רוצים להילחם תמיד בעינים
פקוחות."

מרשל ז'וקוב

משחר ההיסטוריה הצבאית הייתה לכל גוף לוחם בכל גודל מחויבות להשיג ידיעות על האויב ועל השטח כמיטב יכולתו, ולמנוע מהאויב ידיעות עליו.

למרות שכל יחידה מסוגלת לבצע זאת, אם תוכשר לכך, צריך להקים יחידות ייעודיות, שיתמחו בסיוור למימוש מיטבי של התפקיד הזה.

תפיסה זו צריך לממש בהצבת פיקוד וכוח-אדם מעולים לסיוור; בציווד היחידה כמשאבים ובאמל"ח איכותיים ביותר; באימון ארוך, רצוף ובלתי שגרתי; ובהקניית תורת ארגון והפעלה מבצעית מקצועית מתקדמת ומגובשת.

מאז הקמתו מתבסס חיל השריון על גורמים בין-חיליים ועל שיתוף פעולה הדוק עם חיל האוויר.

חיל השריון כולל שלושה מרכיבי-יסוד – הטנקים, הסיוור והחרמ"ש – כאשר תכונותיהם החיוביות ממוצות בשיתוף פעולה מאוון.

מאז מלחמת יום הכיפורים נחלשו שני מרכיבי-יסוד של חיל השריון – הסיוור והחרמ"ש, ותורתם ותפעולם לא עודכנו. התהליך הזה בראייה מבצעית נבע, בין היתר, מחוסר הבנה לחשיבות הנושא. וכאן היה אי מתן דגש מספיק על הסיוור המשוריין – מהפעולות הקשות והחשובות באמנות המלחמה המשורינת – ולדעתי הדבר נתן את אותותיו במערכת של"ג.

מדוע חשוב הסיוור?

המשימה האחראית והקשה ביותר בתעסוקת המפקד ומטהו, ובה מותנית ההצלחה של הפעילות המבצעית, היא קבלת החלטה נכונה, מוחלטת להתפתחות המצב ובזמן. זו מותנית בהכרת המצב המבצעי כרגע המתאים (בנוסף למצב כוחותינו – האויב, עצמתו, היערכותו, כוונותיו, פעילותו ונתוני הקרקע). את הידיעות מספק הסיוור, המהווה אמצעי יעיל וזמין לאיסוף ידיעות ביום, בלילה ובכל מזג אוויר. השגת הידיעות בעוד מועד ומסירתן הסדירה והמהירה לדרג הפיקוד קובעות את הצלחת הפעילות של הכוחות העיקריים, מאפשרות להכשיל את כוונות האויב, מסייעות לקיום היזמה בידינו ולהטלת רצוננו על האויב. לכן, ניהול פעולות סיוור להשגת ידיעות הוא מהמשימות החשובות ביותר של המפקדים בעוצבות המשורינות – בכל הדרגים, בכל צורות הקרב, וכביצוע כל משימה מבצעית. הידיעות צריכות להיות מושגות בשלב מוקדם ככל האפשר לפי תכנון מוקדם ומזדמן כתוצאה מדרישות הקרב המשוריין המודרני. אופיה הנייד, החרף, המעורפל, רב-העצמה והמשתנה של

המערכה המשורינת המבצעית מחייב כל דרג מפקד לארגן את הסיוור בתחום אחריותו, בנוסף לגורמי הסיוור, שמפעילה הרמה הפוקדת.

ארגון מערך הסיוור השריוני ותורת הפעלתו מושתתים על ניסיון, שנרכש במלחמות ישראל. לקחי העבר חייבים להיות בסיס חשוב – אם כי לא בלעדי – לגיבוש התפיסה וההשקפה לגבי חשיבות הסיוור במערכות עתידיות. לגורמים נוספים (תורת הביטחון, תפיסות אסטרטגיות, תורת לחימה, התפתחות המסגרות הלוחמות, אמצעים חדשים ללחימה ולחצפית ואמצעים מודיעיניים חדשניים) יש השפעה חשובה ביותר על תפיסת הארגון וההפעלה של הסיוור. כפרק מקדים לפירוט עיקרי התפיסה העתידית בסיוור אפרט את עיקרי הלקחים האישיים שלי מתפעול מערך הסיוור המשוריין מאז מבצע "קדש" ועד מערכת "שלום הגליל".

הסיוור המשוריין במבצע "קדש"

ערב מבצע "קדש" היה לסיוור המשוריין מעמד מועדף ויוקרתי בחיל השריון. יחידת הסיוור של חטיבה 7 בפיקודו של רס"ן יצחק בן-ארי נחשבה ליחידה מעולה ואיכותית. המשימות העיקריות שהוטלו על הפלוגה לקראת מבצע "קדש" היו – ניווט, מסך סיוור, ומשימות קישור בין יחידות העוצבה. המח"ט, אל"מ אורי בן-ארי, הנחה את מפקד יחידת הסיוור לקראת המבצע לבצע את איסוף הידיעות בשיטת הסיוור השקט ולהימנע מקרב. הפלוגה הופעלה בפתחת המבצע בשלושה צוותים על גבי גייפים וני"מים. מחמת המחסור בזחל"מים ביחידות החרמ"ש לא סופקו ליחידת הסיוור זחל"מים. בנוסף, ערב המבצע הוצאו הטנקים AMX-13 מיחידות הסיוור כדי לתגבר את יחידות הטנקים של החטיבה. בגודי החטיבה לא היו מחלקות סיוור והדבר חייב בשלבים מסוימים

* מאמר ראשון בנושא. המאמר השני יופיע בגליון הבא.

ביטחון שוטף ובאימונים במסגרת "צוות הדרכה שריוני א". בפריצה לסיני ב-29 באוקטובר 1956 נע צוות סיור מחלקתי בפיקודו של סגן וילנה כמסך סיור לפני פלוגה א', שהייתה החלוץ של טנקי גדוד 82 ובנוסף שילטה את הנתיב הגדודי בוואדי סיראם.

שיתוף פעולה חשוב עם יחידת הסיור החטיבתית בא לביטוי נוסף בניצול הצלחה חטיבתית בצליחת מצר הדייקה, שנתפס בשעה 291500, כאשר גדוד 82 הופעל לתקיפת המצרים מעורפם ולכיבוש מתחם אבו-עגילה דרך המצר. פלוגתי, שנקבעה כמובילה וכחלוץ גדודי, החלה את תנועתה בשעה 292230 מאזור קצימה ועברה כ-50 ק"מ בתנאי נהיגה קשים כלילה במצר ודרך מכשולים רבים נ"ט. עם שחר, כאשר טיפסתי עם הטנק על הרכס הבחנתי בחסימת הסיירת החטיבתית, נפגשתי עם מ"פ הסיור רס"ן יצחק בן-ארי כארבעה ק"מ לפני צומת הדייקה-כביש אבו עגילה-ג'בל ליבני וקיבלתי ממנו נתונים עיקריים משך מספר דקות על המצרים ועל אופי השטח. הידיעות היו חשובות וסייעו בהתקפה הפלוגתית והגדודית על הכוחות המצריים, שפתחנו בה מייד עם יציאתנו מהמצר. הכוחות המצריים היו ערוכים בהגנה כק"מ מהסיור

לסיור אם לא ניתן לדווח על הידיעות למפקד ולמפקדה הממונה. גם אם נותק הקשר יש להתקדם, מתוך ידיעת הכוונות של הדרג הממונה. חשוב גם קשר יעיל עם חיל האוויר. חיוני לשלב טנקים בפלוגת הסיור במשימותיה, אך אבטחתה מושגת במהירות ובהעזה. שיתוף הפעולה עם הסיור האווירי מקל על הפעולה בעומק מערך האויב.

דבקות מפקד החטיבה אל"מ בן-ארי בסיכוי הקלוש שנדמה ככלתי מציאותי, כי מעבר כה חיוני כמעבר הדייקה ייצא פנוי, מאמת את הכלל, כי אל לנו לחייב את הגיונו של האויב לפי הגיונו. השתלטות פלוגת הסיור על מעבר הדייקה הפכה לערך היסטורי חיובי בתולדות השריון הישראלי. תפיסת המעבר הייתה כה חיונית למיצוי עצמת החטיבה ולמימוש ההפתעה והגישה העוקפת נגד חטיבה 6 וחלק מחטיבה 9 המצריות, שהיו ערוכות במתחם אום-כתף-אבו-עגילה, עד כי אילו פלוגת הסיור חייבת הייתה להילחם על הישגיה היא הייתה צריכה לעשות כך למרות ההנחיה הכללית של מפקד החטיבה להימנע מקרב.

סיכום — עוד טרם מבצע קדש הייתי בקשר הדוק עם יחידת הסיור של חטיבה 7 במשימות

של הלחימה לסייע לגדודים בסיור צמוד מפלוגת הסיור החטיבתית.

במלחמה ביצעה פלוגת הסיור של חטיבה 7 סיור קדמי בצירי ההתקדמות, שילוטם ואיתור כוחות האויב בהם; חדירה עמוקה מעבר לקווי הכוחות המצריים; סיור בנחל הדייקה, תפיסתו ואבטחתו; תקיפה וכיבוש של מחנה ג'בל ליבני וכיבושו; מגע מודיעיני וקרבי עם הצוות החטיבתית המשוריין המצרי 1 בגזרת ביר גפגפה; סיור רגלי לתעלת סואץ.

לקחי סיור אישיים וחיליים ממערכת "קדש" — פלוגת הסיור מהווה גורם חיוני בתפעול המבצעי של העוצבה המשורינת. על הפיקוד להפעיל את הסיור לבדיקת כל ציר אפשרי וכל גזרה.

יחידת הסיור חייבת לסייר את הצירים האפשריים להתקפה ולדווח על כך לכוח הלוחם. כיבוש מחנות ויעדים לא היה הכרחי לפלוגת הסיור. היא חייבת לשמר את כושרה הייעודי כדי לדבוק במשימת איסוף הידיעות. סוכנויות האיסוף של הרמה הממונה עשויות לשנות באיתור נתוני האויב. פלוגת הסיור היא האמצעי העיקרי לאימות הנתונים האלה.

חוסר קשר משתק את יחידת הסיור. אין תכלית

החטיבה, ובמחנות אבו-עגילה.

הסיוור המשוריין במלחמת ששת הימים מבנה האוגדה לקראת מלחמת ששת הימים נשא אופי משימתי כאשר גרעין המפקדה היה קבוע, והעוצבות הוכפפו לאוגדה בהתאם למשימותיה. עוצבת היסוד הייתה החטיבה, ולה יחידת סיוור, ששירתה את צרכיה. לרמה האוגדתית לא היה גורם סיוור אורגני, והיא ניזונה מחטיבותיה ומרמת הפיקוד והמטכ"ל.

לקראת מלחמת ששת הימים הוגדר ייעוד פלוגת הסיוור — "להשיג ידיעות על אויב ועל קרקע במהירות ובקצב, הדרושים לפעילות עוצבות השריון".

פלוגת הסיוור כללה מפקדת פלוגה, שלושה מפקדי צוותי סיוור, שלוש מחלקות גיפי סיוור, מחלקת סוירים ומחלקת 81 מ"מ על-גבי זחל"מים, וכיתת חימוש ואפסנאות על-גבי נ"נים.

משימותיה של יחידת הסיוור של חטיבת מילואים ברק במלחמה

המשימות של יחידת הסיוור בפיקודם של רס"ן אביתר ז"ל ורס"ן רימון במסגרת חטיבת מילואים ברק, שעליה פיקדתי במלחמת ששת הימים

בלחימה בצפון השומרון וברמת-הגולן, מהוות מדגם של משימות אופייניות של שאר יחידות הסיוור של עוצבות השריון במלחמה. היחידה אספה ידיעות; שימשה מסך מסייר בצירי ההתקדמות של הגדודים; איבטחה את מרחב הלחימה ואת אגפי החטיבה; השתלבה בלחימה; שיבשה את התנועה של עתודות האויב ואת נסיגת כוחות האויב; בנוסף לניווט, קישור, שליטה והובלה של דרגי תחזוקה.

הלקחים העיקריים מהמלחמה היו, שיחידת הסיוור מהווה מרכיב חיוני בכל המשימות, בכל צורות הקרב, במאפייני קרקע ובתנאי לחימה מגוונים, ביום ובלילה, שעוצבה משורינת נדרשה ליישם בתנאים מבצעיים. המלחמה הוכיחה, כי יש צורך לשנות את המבנה הארגוני של פלוגת הסיוור, כולל בשגרה, למבנה של צוותי קרב, אשר יכללו גיפים, זחל"מים, מרגמות 81 מ"מ וכו', במקום זה הנהוג כיום שהוא במסגרת מחלקות מקצועיות.

שיטת הפעולה העיקרית של פלוגת הסיוור צריכה להתבסס על תצפית תוך הימנעות מלחימה. אולם, הפלוגה צריכה להיות מאורגנת ומאומנת להשיג ידיעות ולבצע את משימותיה בלחימה. ניתן היה למנוע ליקויים בשיתוף הפעולה עם

הטנקים לו היו הטנקים חלק מהפלוגה. השיתוף עם חיל האוויר צריך לכלול אמצעים לקישור ולהכוונה של סיוע אווירי. בנוסף, יש לצייד את יחידת הסיוור באמצעי קשר לטווח ארוך, שיאפשרו קשר אמין עם הרמות הממונות. צריך לשפר את האמצעים לתפקוד בתנאי לילה ואת ציוד העזר לניווט ולתגבר את הפלוגה באמצעים נ"ט, במקלעים כבדים על הזחל"מים ולהחליף את המרגמות 81 מ"מ ב-120 מ"מ.

סיכום — פלוגת הסיוור של חטיבת השריון מילואים ברק (מתוגברת בטנקים, בפלסים ובסיוע ארטילרי) ביצעה משימות רב-גוניות בשדה הקרב. הייתה גורם מודיעיני ראשון במעלה, והידיעות שסיפקה היו יסוד לתכנון המערכות החטיבתיות ולניהולן. הישגיה המבצעיים החיוניים מימשו במיטב את עקרון המלחמה "חיסכון בכוח" וכמכפיל כוח. יחידת הסיוור הופעלה למוקדים חטיבתיים חיוניים. לו העוצבה הייתה מפעילה כוחות שיגרתיים (טנקים, או חרמ"ש), הקרב היה מתארך, דורש יותר אבדות ומסתיים בהצלחה פחותה מזו שהשיגה יחידת הסיוור. היחידה הביאה לביטוי מיטבי את סגולותיה ואת תכונות האיכות בפעילות המבצעית שכללו דבקות במשימה, רוח קרב, זריזות, גמישות, יזמה, תוקפנות, מקצועיות

שיירת שריון עוברת דרך שיירה מצרית פגועה בסיני בין המיתלה לחעתל סואץ. 9 ביוני 1967.

הגדוד נשאר תחת פיקוד האוגדה עד סיום המלחמה.

גדוד הסיור נתן לאוגדה ידיעות, שסייעו לבלום את המאמץ הסורי ההתקפי באזור חוות קצ'יה על ציר חושנייה-גשר אריק. הגדוד השתתף בבלימת המאמץ הסורי ובהתקפת הנגד עד הדיפת הסורים מעבר לקו הסגול מזרחה. הגדוד הציב תצפיות, נתן ידיעות, חסם ופגע באש בכוחות דיוויזיה משוריינת 1 של סוריה תוך נסיגתה דרך פתחת רפיד. עם ההבקעה לשטח סוריה השתתף הגדוד בהבקעת המערך הסורי בגזרת חאן-ארינבה, ומרבית הטנקים שלו הוצאו מכלל פעולה. הגדוד תיפקד ללא טנקים במסגרת אותה חטיבה. הגדוד לחם בסורים ובעיראקים, והשתתף בבלימת המתקפה הירדנית על אזור תל אל-מל ובהדיפת מתקפה משולבת סורית-עיראקית על אזור תל ענתר.

הטנקים של גדוד הסיור הצליחו לפגוע בעשרות טנקים סוריים, והיו גורם מכריע בבלימתם בגזרת חושנייה, שבה הופעל המאמץ העיקרי ההתקפי הסורי. הנגמ"שים והגייסות נמצאו בדרך כלל מגמה מאחור במשימות תצפית, אבטחה ומתן ידיעות. הם שולבו בלחימה בתנאים מתאימים, בדרך כלל כשהיה צורך בכוחות חי"ר. שיטה זו ננקטה כיוון שהגדוד חסר נשק נ"ט ללחימה בטנקים הסוריים וכתוצאה מהארטילריה הסורית המאסיבית והמדויקת כאשר רק טנקים יכלו להישרד בתחום הקדמי ביותר.

הנגמ"שים והגייסות פינו נפגעים, איבטחו

הסיור המשוריין במלחמת ההתשה
מלחמת ההתשה נמשכה משנת 1969 עד 1971. המלחמה אופיינה במערכת סטטית — חילופי אש, ימי קרב. פעילות לוחמה זעירה ופשיטות גמול. פלוגות הסיור המשורינות השתלבו במשימות ביטחון שוטף בגזרות קריטיות חיוניות, כגון הגנת החרמון, או בפעילות של סיורים רכובים לסיכול חדירות ופיגועים.

כמפקד חטיבת השריון הסדירה "ברק" בצפון שילבנו גורמים מפלוגת הסיור החטיבתית, שהייתה במילואים, בימי קרב ברמת-הגולן ובבקעת הירדן ובפעילות מבצעית נידת במסגרת מבצע "קלחת" (פשיטה משוריינת בפתח-לנד במאי 1976), ובמבצע "קיתון" (התקפה חטיבתית על סדרת מוצבים סוריים בדרום רמת-הגולן ביוני 1970).

עיקרי תפקיד הסיור במבצעים היו תצפית ודיווח ידיעות, ניווט והובלת כוחות, קישור ושליטה. הסיירת הפיקודית "אגוז" וסיירת חטיבת גולני השתלבו בפעילות זו במשימות מודיעין ובתפקידי לחימה.

הסיור המשוריין במלחמת יום הכיפורים
בהיותי סגן מפקד אוגדה משוריינת בגזרת חושנייה, הקצה פיקוד הצפון לאותה גזרה את גדוד הסיור של אוגדת רפול בפיקודו של רס"ן חנני. הגדוד נכנס ללחימה חלקים חלקים בצורה חפוזה, ואורגן וגובש תוך קרבות קשים. בהבקעה לסוריה הוכפף הגדוד לחטיבת שריון אחרת.

סיורית ומודיעינית, נידות ואורך נשימה מבצעי וכו'. כל אלה היוו נדבך ובסיס בהצלחתה של החטיבה במלחמה.

***

המעבר לאוגדה הקבועה וארגון מחדש של מערך הסיור השריוני בשנים 1967-1973

הקמת האוגדה הקבועה

על בסיס לקחי מלחמת ששת הימים, החליט צה"ל לשנות את התפיסה של האוגדה המשימתית לאוגדה קבועה, אשר הפכה לעוצבת היסוד של צה"ל. האוגדה הקבועה גובשה בעיקר בשנים 1969-1973. התפיסה הארגונית החדשה הביאה להקמה של גדודי סיור אוגדתיים ולצמצום במשימות של יחידת הסיור החטיבתית. גדוד הסיור האוגדתי נדרש להשיג ידיעות על האויב ועל הקרקע במהירות ובקצב, הדרושים לפעולת לחימה של האוגדה ושל יחידותיה, תוך השמדת כוחות אויב אם מימוש הייעוד מחייב זאת.

המבנה הארגוני של גדוד הסיור האוגדתי השתנה כמה פעמים עד מלחמת יום הכיפורים כתוצאה מלקחי תרגילים. כל אלה הביאו לדיונים חוזרים בנושא הארגון והמבנה, והוחלט על צמצום משמעותי של הגדוד — כולל מעבר מראש למבנה צוותי כתחליף לפלוגות הומוגניות. ואמנם, במבנה הזה נכנסו גדודי הסיור למלחמת יום הכיפורים.

חניוני טנקים בלילה וסייעו לתדלוק ולחימוש הטנקים. בנוסף כבשו צוותי הסיוור את תל יוסיפון בהתקפה משולבת של נגמ"שים ושל רגלים.

לאחר 16 ימי קרבות קשים ופעילות סיוורית מודיעינית הוצא הגדוד להתארגנות מחדש בנפת. הדבר היה חיוני למוראל היחידה, לארגון מחדש של המסגרות ולטיפול טכני ברק"ם.

לקחים אישיים וחייליים — ההפתעה בפתיחת המלחמה והקרבות ההגנתיים הקשים, בייחוד בשלביה הראשונים, שיכשו את ההפעלה הייחודית של גדודי הסיוור. מצבי הלחימה הקשים חייבו לתת את הדגש על הפעלתם ככוח לוחם לייצוב המצב ההגנתי בחזית ולהשגת הישגים חיוניים בהתקפה. לדוגמה: אילו גדוד הסיוור של חנני לא היה משתלב בהתקפות הנגד בגזרת חושניה, לא היינו מצליחים לעקור את הכוחות הסוריים מהישגי הכיבוש שלהם בתוך שטחנו באותה גזרה. כאשר התפתחו תנאים מבצעיים, שבהם ניתן היה לנצל את גדודי הסיוור למימוש ייעודי סיוור ומודיעין, הם היו שחוקים וללא טנקים. לכן, לא ניתן לבחון את היעילות של התפיסה התיאורטית-תפעולית של גדודי הסיוור, כפי שגובשה טרם המלחמה. המרכיבים במערך הסיוור האוגדתי הוכיחו את יעילותם. הגדוד היה בעל עצמה מבצעית מרשימה. הפיקוד והלוחמים המעולים הוכיחו בלחימתם איכות מבצעית ורוחנית גבוהה, והדבר היה מכפיל-כוח.

לדעתי, ביטלנו את גדודי הסיוור לאחר מלחמת יום הכיפורים ללא לימוד מעמיק של לקחי הסיוור במלחמה וללא ראייה נכונה של הצרכים המבצעיים. פירוק גדודי הסיוור נבע מתפיסה, שכל יחידה מבצעית יכולה למלא את המשימות שמטילים על יחידות הסיוור, ותוך הסתמכות על המודיעין ועל האמצעים הטכנולוגיים החדשניים, שיוכלו לספק את הידיעות הנחוצות למפקדות השדה המשוריינות. בנוסף נדרשו הלוחמים של גדודי הסיוור להקמה של עוצבות לחימה חדשות ולשיקום עוצבות ישנות מתוך חשש להתחדשות הלחימה.

הרבה ממפקדי השדה של חיל השריון התנגדו בזמנו להחלטה על ביטול גדודי הסיוור. כהצדקה לפירוקם הובא הנימוק שהגדודים האלו תפקדו כיחידות לוחמות יותר מאשר כיחידות, המפיקות מודיעין. אולם, צריך לזכור, כי תפיסה זו נבעה בעיקר מהמצב המבצעי הקשה שבו היו נתונים כוחותינו, משחיקת הכוחות הלוחמים שלנו ומהעדיפות הכמותית של הגיסות הערביים התוקפים. כל אלה ונימוקים נוספים חייבו לשלב את גדודי הסיוור במשימות לחימה. לולא היו גדודי הסיוור נלחמים ייתכן והיו מייצרים מודיעין שדה טוב יותר, אבל החזית והגזרות היו מתמוטטות ומשימות התקפיות חיוניות לא היו מושגות — כדוגמת עקירת הסורים מהשטח ומהצומת

בקעת הלבנון. עקבנו באמצעות מחלקת תורת חיל השריון אשר הפעילה צוותי תחקור בשדה תוך המלחמה ללימוד נושאי הפעלה שריוניים מבצעיים ולהפקת לקחים מהם. מקום חשוב היה לסיוור ולמודיעין בראייה שריונית.

בסיום המלחמה המליצה מפקדת גיסות השריון לשפר את מערך האיסוף הקרבי מודיעיני בעוצבות השריון.

התפיסה של מודיעין שדה חכם, הרואה ואינו נראה, ומביא את המודיעין בשיטה סולידית באמצעות המשקפת והמכשור, שירשה את הסיוור והמודיעין התוקפני, היוזם והנייד — האם עמדה במבחן מלחמה זו?

החיוני ציר יהודיה-חושניה-ציר הנפט. הישג חשוב זה, שהושג על-ידי גדוד סיוור זה, מנע מהסורים את היכולת למצות את המאמץ העיקרי שלהם לתקיפת כוחותינו מדרום ומהעורף. ההישג הזה הביא, לדעתי, למפנה חשוב ביותר לטובתנו בגזרה הדרומית והמרכזית של החזית.

לטעון כי גדודי הסיוור לא היו פעילים לחלוטין בהשגת הידיעות אינו מדויק כיוון שלרוב הם הוטלו לחימה בגזרה חיונית ביותר, ומעצם פעילותם שם הם איתרו וסיפקו מידע מהימן ומקצועי יותר מכל גורם מבצעי אחר. לדעתי, גדודי הסיוור שילבו בתפקידיהם במלחמת יום הכיפורים לחימה ומשימות סיוור ומודיעין חשובות ביותר בגזרות הפעילות שלהם.

הסיוור המשורייני עד מערכת של"ג

במגמה להקטין את תלות האוגדה בגורמי האיסוף של הפיקוד ושל המטכ"ל ולהקנות לה גורם איסוף, שיאפשר לה לאסוף ידיעות בשטח וליצור תמונת מודיעין טקטית מערכתית, התואמת את רמתה ואת תחום אחריותה, הוקמו יחידות מודיעין אוגדתיות. תפיסתם ההפעלתית התבססה על השיטה של "צפה אך הישאר בלתי נראה". ייעוד פלוגת הסיוור בשריון הוגדר לשרת את הקרב החטיבתי בהשגת ידיעות ובאבטחה.

הסיוור המשורייני במלחמת של"ג, 1982
במלחמת של"ג הייתה מפקד הגזרה המזרחית של

